

Juryrapport finale Write Now! 2010

Beste finalisten,

Terwijl jullie mij ongeduldig aankijken, zal ik beginnen met de tijdrovende mededeling dat jullie allemaal winnaars zijn, want slechts eenentwintig kandidaten werden gekozen uit 1.369, en die 21 zijn jullie. Het ligt voor de hand dat de jury jullie wil feliciteren en jullie op het hart wil drukken dat jullie trots moeten zijn op die finaleplaats. Dat die finaleplaats iets betekent. Ook wie straks niet met een laptop naar buiten wandelt, heeft het heel goed gedaan. Nu ik hier sta te zeggen wat jullie verwachtten dat ik zou zeggen en zelf al wisten, denken jullie unaniem en nerveus: zeg het nou gewoon, zeg het: wie?

Helaas, ik ben pas begonnen en nog lang niet klaar. Een mens schrijft niet elke dag een juryrapport en krijgt haast nooit de kans eenentwintig finalisten te irriteren van op een podium.

De jury heeft deze eenentwintig inzendingen grondig gelezen, en vond ze vrij gelijkmatig. Veel opmerkelijke uitschieters waren er niet, maar daar staat tegenover dat de algemene kwaliteit wel vrij hoog was. Het viel ons op dat haast al deze overblijvers in een verzorgde, vlotte stijl schrijven. Wat thematiek betreft, werden wij haast bang van de enorme hoeveelheid dode moeders, problematische vaders en verweesde kinderen in deze verhalen. Gaat het eigenlijk wel goed met jullie generatie? Moeten wij hierin een noodkreet lezen?

Wat de jury in het bijzonder kon waarderen, hoewel het onze keuze bemoeilijkte, was dat wij verschillende genres te lezen kregen. Write Now! wil deelnemers de vrijheid laten zelf een genre te kiezen. Wij zijn verheugd dat die vrijheid ertoe leidde dat verschillende deelnemers minder voor de hand liggende paden hebben bewandeld. Zo koos één inzender voor een theatertekst, één voor een fictief interview en één voor een journalistieke tekst. Drie dichters kwamen in de finale terecht.

Natuurlijk waren er enkele bijdragen die na een eerste stemronde afvielen. Vrij snel bleven er een vijftal over, en uiteindelijk raakte de jury verdeeld over twee overblijvende finalisten. Er werd een halstarrige strijd gevoerd, maar uiteindelijk won de deelnemer die door de meerderheid werd gekozen, met één stem voorsprong.

Voor ik die winnaar bekend maak, nog enkele speciale vermeldingen.

Graag willen wij Kees de Haan hier vernoemen omdat deze dichter, die volgens ons van Ilya Leonard Pfeijffer houdt, erin geslaagd is een ware cyclus te schrijven. Misschien is niet elk gedicht in die cyclus even sterk, maar de onderdelen horen onomwonden bij het geheel. De taal, de thematiek en het ritme zijn overtuigend en consistent ingezet om een aanval van extreme ennui weer te geven. Een applaus voor Kees De Haan.

De tweede speciale vermelding in onze lijst, is ook voor de jonge auteur in kwestie haar tweede speciale vermelding. Veerle Piette, ook vorig jaar werd je inzending in het juryrapport naar voren geschoven als een van de meest bijzondere. Hoewel alle inzendingen anoniem zijn op het moment dat zij door de jury worden gelezen, pikten wij die van jou er opnieuw uit. Wij zouden het begrijpen als je denkt: geef me dan toch gewoon die laptop en die eer. Je verrassende, knap geschreven verhaal, stond bij alle juryleden in de top drie. Al haalde je uiteindelijk niet de eerste plaats, wij vonden het nodig je opnieuw te feliciteren met je prestatie. Je bent dit jaar pas meerderjarig geworden, de toekomst ligt aan je voeten. Geef Veerle Piette een applaus.

En dan is er die auteur die bijna won, op één stem na. Wat de jury vooral kon appreciëren waren de stijl en de bijzondere vorm van de bijdrage, namelijk die van een preek, waardoor de tekst een grensgebied tussen poëzie en proza lijkt op te zoeken. Ook de wijze waarop markante details worden ingezet, getuigt van een gedegen schrijverschap. Rebecca De Wit, net naast een eerste prijs grijpen heeft iets lulligs, en het deed ook ons plezier om na onze uitspraak te vernemen dat

je benaderd bent door een uitgeverij. Wij kijken uit naar je debuut. Rebecca De Wit: blijf haar volgen en geef haar een applaus.

Ook het winnende verhaal is hoogst origineel van aanpak. De auteur slaagt erin een sfeer aan te boren die doet denken aan die van Murakami en A.M. Homes. Een man en een vrouw betrekken een kamer waarvan één wand uit spiegels bestaat en het tegenoverliggende raam een uitzicht biedt op de stad. De man raakt geobsedeerd door de spiegels, de vrouw door het uitzicht. Beiden raken verstrikt in afbakeningen en perspectieven: gespiegelde lijnen, randen van foto's, routes binnen de contouren van een raam. En dan: een vlek als impasse, een brand als wanhopige uitweg. In deze uitgepuurde constructie kiezen de emoties een omweg en bespringen ze de lezer onverwacht. Het winnende verhaal heet 'Dat dit het begin was van iets' en zou wel eens het begin van een boeiend oeuvre kunnen worden. Het werd geschreven door een jonge vrouw uit Amsterdam. De winnares van Write Now! 2010 is Niña Weijers. Gefeliciteerd en applaus!

Annelies Verbeke

Erik Brus

Dirk Koppes

Tilly Hermans

Iris van Erve

Mat Meijs

Maxim Roozen

9 juni 2010